

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg kan da bekræfte de tal, som fru Eva Møller fremkommer med her, men det var ikke det, jeg bad om ordet for at sige. Det var for at gøre opmærksom på, at Venstres ordfører ifølge sin tale her ikke mener, at åbne menighedsrådsmøder giver tilstrækkelig åbenhed, og at man vil træffe beslutninger i andre møder.

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, om hun ikke er enig med mig i, at man med lethed kunne gennemføre den manglende debat under et menighedsrådsmøde, som der vil være rig lejlighed til efter lovforslagets udformning.

Under et menighedsrådsmøde har alle chancen for at debattere og fremkomme med synspunkter, og derfor mener jeg, at både et åbent menighedsrådsmøde og et menighedsrådsmøde vil give den åbenhed, som vi efterlyser.

Hanne Thanning Jacobsen (SF):

Efter at Venstres ordfører har givet udtryk for en del af de tanker, som Venstre og SF sammen har formuleret i det meget fyldige betækningsbidrag til denne lovændring, skal jeg blot sige følgende:

Allerede ved dette lovforslags første behandling den 19. januar udtrykte jeg på SF's vegne stor tvivl om det rigtige i at prøve at lovgive sig ud af den konklusion, som nogle lavede på baggrund af stemmeprocenten ved menighedsrådsvalgene i november 1993, nemlig at det er nødvendigt og muligt med en uhyre detaljeret lovgivning at skabe større interesse for arbejdet i menighedsrådene.

Folketingets opgave i forhold til den danske folkekirke er efter min mening at lave brede rammelove, hvorefter udformning og detaljering sker i kirkens eget regi.

Et af de store spørgsmål i forbindelse med dette forslag har været en diskussion om, hvorvidt rådmøderne skal være åbne eller lukkede. Den afgørelse synes jeg burde henlægges til et menighedsrådsmøde, således at det blev en lokal afgørelse, hvorved det ville tage udgangspunkt i de meget forskellige forhold, der er i landets mange sogne.

De entydige meldinger fra rækken af deputationer og de mange høringssvar viser da også, at lovforslaget bliver opfattet som en mistillid til det lokale kirkelige demokrati. Derfor finder jeg også, at forslaget i den endelige ud-

formning er et udtryk for en kommunalisering, en bureaukratisering af folkekirkens forhold.

I SF ønsker vi selvfølgelig at tage en høringsprocedure alvorligt, og vi vil på baggrund af vores principielle holdninger til forholdet mellem stat og folkekirke og hele forløbet siden forslaget fremsættelse derfor undlade at stemme i dag.

Poul Nødgaard (FP):

Der plejer at være tradition for meget bred opbakning, når det gælder landets kirkelovgivning.

Selv om der er ganske pæn opbakning bag dette lovforslag, falder det alligevel i øjnene, at Venstre og Socialistisk Folkeparti vil undlade at stemme, hvilket de redegør for i et fælles betækningsbidrag, hvor jeg nok synes, at sprogets stærkeste glosser kommer frem.

Der bruges udtryk i omtalte betækningsbidrag som »ufolkelig«, »bureaukratisk« og »centralistisk«. Og videre i betækningsbidraget bruges der udtryk som »kommunalisering af menighedsrådenes arbejde, hvor der fra lovgivningsmagtens side er stigende iver for at sætte den danske folkekirke under formler og regler«. Hvad er det for en gang sludder?

Jeg synes sjældent, jeg har hørt magen til det, og jeg tror desværre, jeg må sige, at hovedpenneførereren har været Kirkeudvalgets formand, fru Birthe Rønn Hornbech, som i øvrigt for tiden fører sig meget stærkt frem med nogle særstandpunkter. Det er hun selvfølgelig i sin demokratiske ret til.

I Fremskridtspartiet har vi forholdt os til de væsentlige realiteter bag denne lovgivning. Menighedsrådenes arbejde skal naturligvis foregå i åbenhed, så menighedens medlemmer – og jeg understreger menighedens medlemmer – har mulighed for at forholde sig til de sager, der behandles, og som kan få vidtrækkende økonomiske konsekvenser for de pågældende borgere.

Allerede på nuværende tidspunkt holder en lang række menighedsråd landet over offentlige menighedsrådsmøder, og nu drejer det sig i realiteten kun om at få de sidste menighedsråd med, således at også de holder åbne møder. Så kan nogle kalde det tvang. Jeg vil vælge at kalde det normalisering af noget, der burde have været normaliseret for mange år siden, men nu får vi så rettet op på det her i dag.